

عنوان مقاله:

تحلیل فلسفی تربیت دینی از منظر کانت

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی فرهنگ و اندیشه دینی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

اصغر سلیمی نوه - عضو هیات علمی و استادیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان

مریم پوررضاقلی - عضو هیات علمی و استادیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان

خلاصه مقاله:

تعریفی که کانت از دین ارایه کرده عبارت است از: مجموعه همه تکالیف، چنانکه گویی فرامین الهی هستند و تنها کارکرد دینقوت بخشیدن به اراده خیر است. از اینرو خصایص اصلی دین اخلاقی، عقاید جزمی و مناسک مذهبی نیست، بلکه تمایل قلبی بهانجام همه تکالیف انسانی بعنوان فرامین الهی است. کانت در تبیین تربیت دینی معتقد است که دین حقیقی یک دین است ولی عقاید مذهبی بسیار متفاوتی وجود دارند. بنابراین شایسته تر است بجای اینکه فرد متدین را به دیانت خاصی منتسب کنیم او را پیرو مذهب یهود یا اسلام یا مسیحیکاتولیک یا لوتری بدانیم. کانت همچنین معتقد است که دین عقیده ای نظری نیست بلکه دین فعل اخلاقی باطنی یا عبادت روحی محض است. ازاینروست که وی آگاهی اخلاقی را برتر از عقاید و مناسک و آداب دینی و عبادت ظاهری می داند و بیان می کند: هر چیزی غیر از طریق اخلاقی که انسان خیال می کند می تواند در زندگی برای خشنودی خدا انجام دهد، توهم دینی محض و عبادت کاذبخواند است. کانت با استفاده از مبانی فلسفی خود که بر مبنای عقل نظری استوار است پرسش از دین ومولفه های مربوط به تربیت دینی را در قالب پاسخ به حس کنجکاوی بشر می پذیرد و درعقل عملی به بیان چالش های مربوط به تربیت دینی غالبی پردازد. دراین پژوهش به مبانی فلسفی تربیت دینی مد نظر کانت و تحلیل محتوای نوع تربیت دینی مورد نظر کانت کهمبنتی برعقل عملی است واینکه دین پذیرفته شده مبنای تربیت اخلاقی خواهد بود خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

خدا، دینداری، دین، اخلاق، کانت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/778416>

